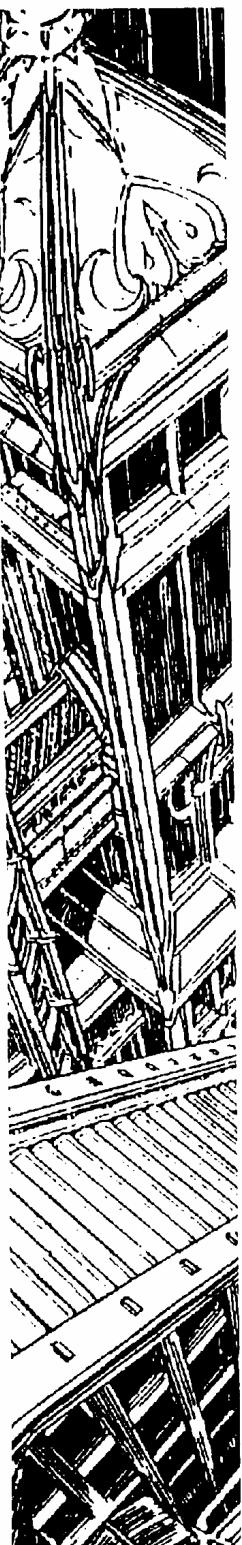

αννουλαα, παρε χρηχορα το δημαρχο οι χειτονες κανανε τη τηλεοραση γλαστρα !!

Το πιό εκνευριστικό στην επιχείρηση "αναμόρφωσης" της αθήνας και το ποιό ενδεικτικό ταυτόχρονα, είναι το ποιοί είναι αυτοί που την επιχειρούν, ποιοί αυτοί που την διαφημίζουν και ποιοί αυτοί που την υπερασπίζονται. Όποιος το σκεφτεί, ακόμα και με ευφυία συνταξιούχου σεκιουριτά, μπορεί να δεί ότι η ίδια συνομωσία (δημόσιοι - δημοτικοί οργανισμοί, εργολάβοι, έμποροι) που τόσα χρόνια επιτυχημένα σπρώχνουν στην λυσσασμένη κατανάλωση, η ίδια συνωμοσία των ποσοστών στις εκλογές και τις δημοσκοπήσεις και του έλεγχου σκέψης από οθόνες με γκλόμπ, είναι οι ίδιοι που επιχειρούν τώρα το σχέδιο "ανάπλαση". Η ίδια κολεγιά τών διμερών συμφωνιών για φτηνά αυτοκίνητα, το παιζει συγκινημένη καλόγρια μπροστά στα πειράματα μαζικής μεταφοράς (και μίζας). Οι ίδιοι φορείς που συνεχίζουν να σπκώνουν μεγα-κτίρια, μεγα-εμπορικά κέντρα, μεγα-κατοικίες αποτελειώνοντας ότι ζεκίνουν οι συνάδελφοί τους με την "οριζόντια δόμηση", κάνουν λόγο για "ανθρώπινη πόλη". Αντίθεση;

Κάθε άλλο. Είναι πεντακάθαρο ότι αυτό που έχουν υπόψιν τους δέν έχει να κάνει σε τίποτα με οτιδήποτε ανθρώπινο. Ο νέος τους πολεοδομικός σχεδιασμός δέν παιζει διορθωτικό , αλλα επιδεινωτικό ρόλο. Η περιβόλητη αισθητική τους είναι η αισθητική της ομοιοιταξίας. Οι χώροι παιχνιδιού και αναψυχής, πρέπει να είναι ελεγχόμενοι και τακτοποιημένοι, στα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα. Εκεί θα φωνίζετε [εμπορικά κέντρα] εκεί θα διασκεδάζετε (νέο-Ψυρρή, village center), εκεί θα συζητήσουμε τις διαφωνίες σας (ΛΑΔΕζάνδρας 170). Και η πρόταση για τις ανθρώπινες σχέσεις ; Μα βέβαια. Τώρα το svelto είναι και δικός μου φίλος.

" Το σύνολο της γής της πόλης αντιμετωπίζεται μόνο

σαν εμπορεύσιμο είδος. Ο χώρος μοιράζεται σε καλοφτιαγμένα καταναλωτικά πακέτα. Ανάμεσα στίς σειρές των πακέτων γής, υπάρχουν "διάδρομοι" ροής ανθρώπων από τους τόπους εργασίας στην αγορά.* Άν προσθέσετε λευκούς τοίχους και κίτρινα φώτα στα πανεπιστημιακά κτήρια, αυτό είναι το σχέδιο για την αθήνα του 2000(ή 2004);

Οι πολυάσχολοι τεχνοκράτες όμως έχουν να σφραγίσουν κάποια χαλασμένα δόντια στο αστραφτερό χαμόγελο της πόλης-ζόμπη που ετοιμάζουν. Κάποιους χώρους που αυθόρμητα, αναπόφευκτα ή από επιλογή, φρενάρουν τις μπουλντόζες της αναδόμησης. Από τις πλατείες που μαζεύονται μετανάστες ώς τους αυτοδιαχειρίζόμενους χώρους στεκιών και καταλήψεων, αυτά τα ενοχλητικά παραδείγματα δείχνουν ότι μπορούν να υπάρξουν " απελευθερωμένοι χώροι " στην ομοιόμορφη χωροταξία. Όταν αυτοί επιπλέον προτείνουν κοινωτικούς τρόπους οργάνωσης της ζωής και ξεπερνούν τη μίζερια της εξατομίκευσης, το πράγμα σοβαρεύει. Το διαμέρισμα-χαράκωμα κινδυνεύει από αυτό που φοβούνται οι μπορεί να εξελιχθεί σε κατάσταση χρόνιου κοινωνικού πολέμου και αντιπρότασης. Εκεί πια μπαίνουμε σε καθεστώς γραφειοκρατικής και συχνά αστυνομικής επιστράτευσης. Η συνομωσία που λέγαμε (τα προσχήματα δέ λείπουν) δείχνει το πολεμικό της πρόσωπο. Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής ενοχλεί το κατειλημμένο σπίτι που Βρίσκεται στην οδό αχαρνών 80. Στο πλαίσιο που ενοχλούν οι χώροι ελευθερίας στην κατεχόμενη αθήνα. Οι χώροι που λειτουργούν με αυθορμητισμό και αυτοοργάνωση.

Που μπορεί να μήν είναι ο καλπάζων καρκίνος που θα σκοτώσει το κτίνος, αλλα ας είναι ανοιχτή πληγή που δε θα το αφήσει να πουχάσει.

Ο πολεμός της γειτονίας

Η villa amalias απειλείται με έξωση. Ήχοντας να βρεί κάποιος τους λόγους, θα βρεθεί μπροστά σε εναν πόλεμο. Έναν πόλεμο που στόχο έχει να αδρανοποιήσει το σύνολο της κοινωνίας. Να το κάνει αδύναμο να αντιδράσει, πειθήνει, άρα παραγωγικό. Τα χαρακτηριστικά του τρόπου οργάνωσης μιας κατάληψης στέγης, είναι φύσει εκθρικά στην ιδεολογία του κέρδους. Μιά κατάληψη είναι μιά μικρή κοινωνία. Με ανθρώπους διαφορετικούς, με διαφορετικά βιώματα, επιθυμίες και αδυναμίες. Όταν οι άνθρωποι μπορούν να δημιουργούν, να συναναστρέφονται, να αποφασίζουν χωρίς διαμεσολάβηση και ιεραρχία, κάποιοι νιώθουν άβολα. Οι αναρίθμητες οικονομικές δικτατορίες που μας κυβερνάνε, νιώθουν να απειλούνται από κάθε δραστηριότητα που δέν αποφέρει κέρδος. Οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει να έχουν αρχηγούς. Αυτό είναι καλό για τους αρχηγούς. Σε μιά κατάληψη, αυτοί δέν χωράνε. Οι άνθρωποι έχουν συνηθίσει νά πληρώνουν για να στεγαστούν, να διασκεδάσουν, να δημιουργήσουν, ακόμα και να ερωτευτούν. Μιά κατάληψη λέει ότι γίνεται και αλλιώς. Δέ χρειαζόμαστε κλειδωμένες πόρτες, νόμους και αστυνόμους για να ζήσουμε μαζί. Δέ χρειαζόμαστε μαγαζιά για να διασκεδάσουμε, δισκογραφικές εταιρίες για να πάζουμε μουσική, εφημερίδες και κανάλια γιά να μιλήσουμε, κομματικές οργανώσεις για να αγωνιστούμε, πρόεδρους και διευθυντές για να αποφασίσουμε. Άρκει να υπάρχει διάθεση και αλληλοσεβασμός.

Με όλες τις αντιφάσεις που μπορεί να εμπεριέχουν, τα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, είναι η μόνη απόδειξη ότι όλοι αυτοί που εκμεταλλεύονται κάθε δραστηριότητα της ζωής μας, είναι άχροστοι.

Αν ανησυχούν, καλά κάνουν.

Αν έχουν στρατούς και προπαγάνδες, εμείς έχουμε δίκιο.

Αν ξέρουνε την πόλη από μακέτες και στατιστικά στοιχεία, εμείς σε αυτή ζούμε.

Γνωρίζουμε κάθε της γωνία, νιώθουμε ότι μας ανήκει και ας μήν έχουμε τίτλους ιδιοκτησίας.

Εμείς θα παραμείνουμε εδώ. Μαθαίνοντας από τα λάθη μας, θα γίνουμε καλύτεροι. Θα αντισταθούμε. Και άν κάποτε πιστέψουν ότι νίκησαν, θα βρούν το μικρόβιο της ελευθερίας να εξαπλώνεται στην αποστειρωμένη πόλη τους.

Υ.Γ Την πέμπτη 17/12 στις 7.00 το πρωί, η κατάληψη εκκενώθηκε προσωρινά από την αστυνομία. Ο Ο.Σ.Κ (οργανισμός σχολικών κτηρίων) αποφάσισε ότι το σπίτι στην οδό αχαρνών 80 και χέυδεν, του είναι πλέον "χρήσιμο" και δέν σηκώνει άλλο τους "περιφρούς" κατοίκους του.

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ
VILLA AMALIAS

κατάληψη στέγης αχαρνών 80 και χέυδεν

ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ

Για 8 χρόνια και κάτι, για κάποιους αυτή η γωνία είναι απλώς κάτω από την πλατεία Βικτωρίας. Για άλλους μιά διαφορετική μουσική γωνία. Για κάποιους άλλους το άντρο τών αναρχικών. Για άλλους απλά η villa amalias. Μια κατάληψη στέγης.

Δέν θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε πόσες εκδηλώσεις έγιναν στη villa, πόσα ζεκίνουσαν και τελείωσαν στη villa. Σε αυτά τα 8 χρόνια, από τη πρώτη μέρα, το στέκι, το βιβλιοπωλείο, και το συναυλιαδικό, παραμένουν πάντα χώροι συνεύρεσης απέχοντας πολύ από τα πρότυπα μιάς κοινωνίας στείρας και καταναλωτικής. Καταλαβαίνοντας πολλές φορές ότι κάποιοι δέν μπορούν να ανεχτούν την παρουσία μας στην πόλη (στα 8 χρόνια, 4 φορές τα ΜΑΤ εισέβαλαν στο κτίριο). 2 φορές έγινε αυτόφωρη δίωξη, με κατηγορίες για διατάραξη οικιακής ειρήνης την πρώτη φορά και παράνομη οπλοκατοχή τη δεύτερη (πειστήριο ένα τσεκούρι), με αθωωτικές απόφασεις και τις δύο φορές.

Στο διάσπορα αυτό η villa έδειξε την αλληλεγγύη της σε άτομα ή ομάδες από άλλα στέκια ή καταλήψεις στέγης στην αθήνα και όχι μόνο. Οι άνθρωποι που περικλείουν τη villa προτείνουν μιά σκέψη και έναν τρόπο ζωής και οργάνωσης, ο οποίος στοχεύει η πολιτική πράξη και η διαφορετική πρόταση ζωής σ' αυτή τη γαμημένη κοινωνία, να μήν αρχίζει και τελειώνει με μιά πορεία, αλλά να γίνει καθημερινότητα με συγκρουσιακό χαρακτήρα, δημιουργώντας τους δικούς της ελεύθερους χώρους.